

פברואר 2014

לציבור לקוחותינו,

הנדון: רצף פעולות המהוות עסקה מלאכותית

ביום 11.2.2014 פורסם פסק דין (ע"א 6539/12) בו דחה בית המשפט העליון את ערעורם של שלושה בעלי מניות כנגד פקיד שומה כפר סבא לעניין טענת המלאכותיות בעסקת חלוקת דיבידנד לחברת החזקות ופירוקה מרצון.

להלן תמצית עובדות המקרה:

בשנת 1987 הקימו שלושת המערערים חברה (להלן – "החברה"), בה החזיקו בחלקים שווים ובאמצעותה עסקו בשירותי תברואה. בשנת 1993 הקימו חברת החזקות (להלן – "חברת החזקות"), בה החזיקו ג"כ בחלקים שווים והעבירו אליה את מניותיהם בחברה בפטור ממס. בסמוך לחודש דצמבר 2000 חילקה החברה דיבידנד בסך 15 מיליוני ש"ח לבעלת המניות היחידה שלה (חברת החזקות). ביום 3.12.2000 הקצתה החברה מניות למערערים באופן שבו לאחר ההקצאה דוללו מניותיה של חברת החזקות בחברה לכדי 1% בלבד. ביום 28.12.2000 החליטה האסיפה הכללית של בעלי המניות בחברת החזקות, הלא הם שלושת המערערים, על פירוקה מרצון וחלוקת נכסיה בין המערערים. ביום 1.9.2002 חולקו כספי החברה בסך כ- 15.7 מיליוני ש"ח בין המערערים כדיבידנד פירוק. בדוח לשנת 2002 דיווחו בעלי המניות על ההכנסה מדיבידנד הפירוק בדוח רווח הון שרובו המוחלט חייב במס בשיעור 10% כרווח ראוי לחלוקה.

בחודש יוני 2012 קבע בית המשפט המחוזי כי השתלשלות האירועים מצביעה על מלאכותיות וחייב את המערערים במס על דיבידנד בשיעור 25%, מתוך הקביעה כי עסקה מלאכותית יכולה להיות גם רצף של פעולות המהוות אותה ולא רק פעולה ספציפית, כדלהלן:

הקמת חברת החזקות ללא כל פעילות, הקצאת מניות המביאה לדילול מוחלט של בעלי המניות הקודמים והחלטת פירוק מרצון לאחר ובסמוך מאוד להחלטה על חלוקת דיבידנד.

כאמור, בית המשפט העליון הניח את דעתו שהפעולות שבוצעו על ידי המערערים נעשו במטרה לזכותם בחבות מופחתת במס וכי מדובר בעסקה מלאכותית שבמסגרתה נעשה שימוש בפעולות משפטיות שונות לצורך תכנון מס בלתי לגיטימי ובכך אישר את קביעתו של בית המשפט המחוזי לעניין חיוב המערערים במס על דיבידנד בשיעור 25%.

מטרת חוזר זה הינה להסב את תשומת הלב לאמור בלבד. אין להסתמך על תוכן חוזר זה ללא קבלת ייעוץ מקצועי.

בברכה,

**הרשקו פרקש ושות',
רואי חשבון
חוזר 9.14**